

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/43/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118203893
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5118203893.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Táne Rapčanovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: J. I., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, dieťa rodičov matky: N. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXX/XX, F., a otca: M. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. II XX/XX, S. T. D., právne zastúpený: Mgr. Anna Vojtikevičová, advokátka so sídlom J. M. R. XX, F., o návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 21P/34/2018-404 z 02. februára 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu m e n í tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletej J. I., nar. XX.XX.XXXX od 01.01.2020 sumou 135,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej. Vo zvyšnej časti návrh otca na zníženie výživného zamietá.

Tým sa mení rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 21P/67/2011-114 z 08.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina č. k. 5CoP/34/2012-138 z 23. apríla 2012 v časti týkajúcej sa povinnosti otca platiť výživné vo výške 170,- eur mesačne k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred s účinnosťou od podania návrhu.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh otca na zníženie výživného zamietol (výrok I.) a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok II.). Otec sa domáhal zníženia výživného, ktoré platí maloletej J. (ďalej aj iba „maloletá“) na základe rozsudku z 08.12.2011 vo výške 170,- eur mesačne na sumu 70,- eur mesačne z dôvodu, že na jeho strane došlo k poklesu príjmu a k vzniku ďalších vyživovacích povinností. Okresný súd vec právne posúdil podľa ustanovení § 62 ods. 1,2,4,5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, a § 78 os. 1,3 Zákona o rodine (ďalej „ZoR“). Na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že od času posledného rozhodnutia o vyživovacej povinnosti otca k maloletej J. uplynulo takmer 10 rokov. V tom čase mala maloletá takmer 2 roky a bola výlučne v osobnej starostlivosti matky. Matka maloletej poberala rodičovský príspevok vo výške 190,10 eur a prídavky na dve maloleté deti, keďže okrem J. mala ďalšiu vyživovaciu povinnosť k dcére J. H., nar. XX.XX.XXXX. Otec maloletej bol v tomto období profesionálny hráč hokeja v hokejovom klube v Poľsku s čistým mesačným príjmom v sume 250,- eur, k tomuto príjmu boli klubom vyplácané prémie za vyhraný zápas v sume 100,- eur. Na základe prehľadu príjmov otca za čas od podania návrhu na zníženie výživného do vydania napadnutého rozsudku okresný súd dospel k záveru, že príjem otca sa zvýšil. V tejto súvislosti zdôraznil, že otec ukončil finančne zaujímavý pracovný pomer dohodou na jeho strane v spoločnosti Suit-Line, s.r.o. a to aj napriek tomu, že mu mala pribudnúť ďalšia vyživovacia povinnosť, lebo jeho súčasná partnerka čakala dieťa. Zároveň poukázal aj na skutočnosť, že napriek podanému

návrhu na zníženie výživného, otec celé sledované obdobie až do decembra 2019 si, len na výnimočné prípady, vyživovaciu povinnosť k maloletej riadne plnil, ktorú skutočnosť vyhodnotil tak, že na strane otca nenastala taká zmena pomerov, ktorá by mu v plnení tejto povinnosti bránila. Ďalej okresný súd zistil, že oproti obdobiu, kedy otec podával návrh na zníženie výživného už neplatí mesačné splátky úveru 200,- eur a úrazovej poisťky 37,- eur. Mal preukázané, že otec má 6 vyživovacích povinností, ktorú skutočnosť vyhodnotil ako výlučnú zodpovednosť otca za ich vznik.

2. Okresný súd mal preukázanú zmenu pomerov aj na strane matky maloletej. Tej pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletému Q. K., nar. XX.XX.XXXX, s otcom ktorého nežijú v spoločnej domácnosti, otec syna aj matku finančne podporuje. Mal preukázané, že matka žije v domácnosti s maloletou J., podľa jej vyjadrenia je onkologickým pacientom, jej zdravotný stav však neodôvodňuje priznanie invalidity. K svojmu zdravotnému stavu matka nedoložila žiadne doklady.

3. Okresný súd konštatoval, že zmena pomerov nastala jednoznačne aj na strane maloletej J., ktorá je staršia, jej výdavky sa zvýšili v dôsledku zmeny fyzického veku a rozšíreniu aktivít, ktorým sa venuje. V čase predchádzajúceho rozhodnutia navštevovala maloletá predškolské zariadenie, neskôr začala navštevovať základnú školu a v čase rozhodovania okresného súdu bola v piatom ročníku základnej školy.

4. Na základe týchto zistení potom okresný súd dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné predpoklady na zníženie vyživovacej povinnosti otca, a preto jeho návrh zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec a žiadal, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že mu uloží povinnosť prispievať na výživu maloletej J. sumou 60,- eur mesačne k rukám matky vždy do 15. dňa mesiaca vopred, alternatívne žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietal, že okresný súd v napadnutom rozhodnutí vychádzal z nesprávnej úvahy o výške jeho príjmu v čase poslednej úpravy 250,- eur mesačne. Z rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 08.12.2011, ktorým bola naposledy upravovaná jeho vyživovacia povinnosť voči maloletej J. jednoznačne vyplýva, že súd pri určení výšky výživného vychádzal z úvahy, že jeho príjem je minimálne taký, aký dosahoval v Mestskom hokejovom klube Žilina, t. j. 1.000,- eur a k tomu sú vyplácané odmeny za vyhraté zápasy 100,- eur a sponzorom hokejového klubu sú mu hradené v plnej výške náklady spojené s bývaním, stravovaním, cestovným a školou jeho detí. Práve s dôrazom na takto ustálenú výšku príjmu okresný súd aj napriek tomu, že okrem maloletej J. mal ďalšie tri vyživovacie povinnosti určil pomerne vysoké výživné 170,- eur. Od času posledného rozhodnutia sa jeho pomery preukázateľne zmenili, znížil sa jeho príjem, ktorý nie je vyšší než 850,- eur mesačne, zmena nastala aj v počte vyživovacích povinností. V čase poslednej úpravy výživného mal okrem maloletej J. ďalšie tri vyživovacie povinnosti, z toho žiadnu určenú súdom. Aktuálne má šesť vyživovacích povinností, pričom štyri z nich má určené súdom. Okresný súd však len skonštatoval, že za vznik každej ďalšej vyživovacej povinnosti nesie zodpovednosť len otec. Takéto konštatovanie považoval za nesprávne a v rozpore s platnou judikatúrou, v zmysle ktorej sa za okolnosť odôvodňujúcu zníženie výživného považuje aj pribudnutie ďalšej vyživovacej povinnosti. Pokiaľ okresný súd zdôrazňoval, že za vznik ďalších vyživovacích povinností nesie zodpovednosť len on, rovnakým spôsobom mal prihliadať aj na to, že za pribudnutie ďalšej vyživovacej povinnosti k maloletému Q. nesie zodpovednosť len matka. Okresný súd tak, podľa jeho názoru, nesprávne vyhodnotil zmenu pomerov na jeho strane, rozhodnutie vyznieva arbitrárne, nakoľko sa svojvoľne odchyľuje nielen od zákonných zásad, podľa ktorých sa určuje výška výživného. Za nesprávny považoval aj argument súdu, že pokiaľ v sledovanom období si riadne plnil vyživovaciu povinnosť je zrejmé, že nenastala na jeho strane taká zmena pomerov, ktorá by mu v plnení tejto povinnosti bránila. Za sledované obdobie je nutné považovať obdobie od podania návrhu na zníženie výživného až do rozhodnutia súdu, teda nie len do decembra 2019, tak ako to urobil okresný súd. Výživné sa snažil platiť na úkor svojich potrieb a potrieb svojej rodiny, aby sa vyhol exekučným konaniam, čo sa mu podarilo len do decembra 2019, hoci je zrejmé, že mu výrazným spôsobom pomáhali aj jeho rodičia, na čo poukazoval a ktorá skutočnosť vyplýva aj z výpovede matky maloletej, podľa ktorej J. dlhodobo platí výživné stará matka - matka otca maloletej. Dlhodobu je však takýto stav neudržateľný a už aj napriek pomoci svojich rodičov nezvláda platiť súdom určené výživné. Voči jeho osobe sú vedené exekučné konania v prospech maloletej J. aj maloletých detí G. (rodených Y.) pochádzajúcich z jeho rozvedeného manželstva. Ďalej uviedol, že k poklesu príjmu nedošlo na základe jeho úmyselného konania, ale objektívne vzhľadom na jeho vek a zdravotný stav. Keďže v

roku 2019 sa ocitol v situáciu, že vzhľadom na dosiahnuté vzdelanie by sa mohol uchádzať len o pozíciu čašníka, na ktorú však nemá žiadnu prax, snažil sa uplatniť pri pomocných stavebných prácach, na ktoré nepotrebuje prax a po ktorých bol v tomto období dopyt. Okresný súd však neskúmal jeho možnosti uplatnenia na trhu práce a napriek tomu dospel k záveru, že si dokáže nájsť prácu, ktorá svojim ohodnotením zodpovedá jeho nákladom. Okresný súd nesprávne vyhodnotil dôvod ukončenia pracovného pomeru v spoločnosti Suit-Line, s.r.o. Na pojednávaní konanom dňa 08.12.2020 uviedol, že išlo o vykonávanie pomocných stavebných prác pre túto spoločnosť na hoteli vo Francúzku a bol si vedomý, že ide o krátkodobú prácu. Uviedol síce, že pracovný pomer ukončil z rodinných dôvodov, no z dôkazov, ktoré predložil vyplýva, že pracovný pomer bol od začiatku uzatvorený len na dobu určitú do 20.12.2019 a samotný zamestnávateľ v potvrdení o príjme zo dňa 12.11.2020 uviedol, že obnoviť pracovný pomer s ním neplánoval. Dohoda o skončení pracovného pomeru zo spoločnosťou Suit-Line, s.r.o. dňa 20.12.2019 bola len formálnym administratívnym úkonom. Nie je tak správny záver okresného súdu, že sa dobrovoľne vzdal možnosti dosiahnuť vyšší príjem, a že táto jeho pracovná príležitosť mohla existovať aj naďalej. Od tohto obdobia sa mu takáto pracovná príležitosť nevyskytla. Tak isto prevažná časť tohto príjmu bola tvorená cestovnými náhradami, pričom náhrady cestovných výdavkov sa nezahŕňajú do čistého príjmu povinného rodiča za účelom určenia výšky výživného. Jeho hrubý príjem od augusta 2020 doteraz sa pohybuje v rozmedzí 620,- až 850,- eur. Vzhľadom na to, že začal podnikáť len v roku 2020 nebol povinný platiť odvody do Sociálnej poisťovne a ani daň z príjmu a platil len odvody do zdravotnej poisťovne. Príjem jeho partnerky, ktorá je na rodičovskej dovolenke pozostáva z rodičovského príspevku vo výške 275,90 eur a prídavkov na deti vo výške 50,- eur. Uviedol, že musí uspokojovať potreby svoje, svojej partnerky, ich dvoch spoločných maloletých detí a štyri vyživovacie povinnosti určené súdom. Žiadnu vyživovaciu povinnosť však nemôže prioritizovať a tým, že súd neprihliadol na skutočnosť, že mu vznikli ďalšie vyživovacie povinnosti ohrozil výživu jeho dvoch maloletých detí, a to W. a W., s ktorými žije v spoločnej domácnosti. Ďalej uviedol, že matka poukazovala na svoj nepriaznivý zdravotný stav, avšak svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázala. Okrem toho, v roku 2017 darovala svojmu aktuálnemu partnerovi, otcovi maloletého Q. nehnuteľnosť, na ktorej partner postavil rodinný dom. Opakovane uvádzala, že vzťah medzi ňou a partnerom je narušený, preto takéto konanie, ktorým sa zbavila majetku považuje za nezodpovedné a nelogické, keďže trhová hodnota darovaného pozemku v lukratívnej stavebnej lokalite určite nebola nízka. Vo vzťahu k plneniu si vyživovacích povinností matkou navrhol aby sa tým okresný súd zaoberal, ten však žiadne šetrenia nevykonal. Otec ďalej namietal, že pri rozhodovaní okresný súd nevzal do úvahy v akej výške bolo súdom určené výživné vo vzťahu k jeho synom pochádzajúcim z rozvedeného manželstva. Maloletému U., ktorý je v porovnateľnom veku ako maloletá J., je rovnako športovo nadaný a venuje sa športovým aktivitám, bolo určené výživné vo výške 120,- eur, na starších synov G. a T. bolo určené výživné vo výške 180,- eur, pričom i sú podstatne starší než maloletá J. a taktiež sa venujú športovým aktivitám. Matkou tvrdené náklady na športové aktivity maloletej neboli riadne preukázané. Poukázal nato, že výber finančne náročných športových aktivít pre maloleté dieťa rodičom, ktorý je dlhodobo bez akéhokoľvek príjmu odporuje všeobecnej logike a nemôže byť na ujmu druhého rodiča. Tak isto považoval za nelogické, že maloletá J. navštevuje finančne nákladné krúžky, no ďalšie dve maloleté deti matky žiadne takéto krúžky nenavštevujú. Poukázal na to, že bolo potrebné vysporiadať sa s tvrdeniami matky, že pravidelne každý mesiac prispieva rôznymi sumami na účet maloletej J., kde sa má aktuálne nachádzať 760,- eur. Keďže matka je bez príjmu, je teda zrejme, že finančné prostriedky, ktorými na účet maloletej J. prispieva, pochádzajú z iného zdroja a je dôvodné predpokladať, že pochádzajú práve z výživného, ktoré je neprimerane vysoké a umožňuje matke odkladať časť finančných prostriedkov maloletej. Pri rozhodovaní okresný súd nebral zreteľ na skutočnosť, že odôvodnené potreby dieťaťa majú svoju hranicu danú spotrebným charakterom výživného, z ktorého dôvodu je potrebné dbať na to, aby výživné nad túto hranicu neuspokojovalo aj z časti potreby iných osôb. V závere odvolania poukázal otec na nesprávny postup okresného súdu, ktorý nerozhodol o jeho procesnom návrhu na zmenu pôvodného návrhu na zníženie výživného, keď pôvodne žiadal jeho zníženie na sumu 70,- eur a neskôr zmenou žaloby na sumu 60,- eur, ktorú skutočnosť predniesol na pojednávaní konanom dňa 08.12.2020. Okresný súd mal postupom podľa § 142 ods. 1 CSP o tejto zmene rozhodnúť.

6. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca zo dňa 31.03.2021 navrhla rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Považovala za podstatné uviesť, že od narodenia maloletej otec vykazuje laxný prístup k výkonu svojich rodičovských práv a povinností a tento jeho postoj naďalej pretrváva. Otec neprejavuje o maloleťu žiaden záujem, nestýka sa s ňou, okrem výživného ju finančne či materiálne žiadnym spôsobom nezabezpečuje. Zníženie výživného tak ako to žiada otec by bolo neadekvátne, nezodpovedajúce odôvodneným potrebám maloletej a ani schopnostiam a možnostiam otca. Od posledného rozhodnutia

pred viac ako 9 rokmi došlo k výraznej zmene pomerov práve na strane maloletej, ktorá navštevuje druhý stupeň základnej školy, venuje sa mimoškolským voľnočasovým aktivitám s čím sú spojené zvýšené výdavky.

7. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca písomne nevyjadril.

8. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65 a § 66 CMP, po zopakovaní a doplnení dokazovania podľa § 68 CMP na nariadenom pojednávaní podľa § 385 ods. 1,2 CSP, podľa § 388 CSP zmenil rozsudok okresného súdu, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 CSP), ani na jeho zrušenie (§ 389 CSP).

9. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s napadnutým rozsudkom okresného súdu odvolací súd dospel k záveru, že predmetné rozhodnutie nie je vecne správne. Za účelom zistenia skutočného a úplného stavu vecí odvolací súd doplnil a zopakoval dokazovanie výsluchom matky a otca maloletej a oboznámením listinných dôkazov.

10. Otec vo výpovedi pred krajským súdom uviedol, že od 15.06.2020 má živnostenské oprávnenie a od tohto obdobia jeho jediným príjmom je príjem z tejto živnostenskej činnosti, vykonáva montážne práce pre odberateľa spoločnosť LM-MONT s.r.o. s tým, že priemerne mesačne mu v roku 2021 fakturoval sumy 809,45 eur v hrubom. Otec odvolaciemu súdu predložil faktúry, ktoré vystavoval tejto spoločnosti v roku 2020 a 2021, ktoré preukazovali toto jeho vyjadrenie. Finančné prostriedky, ktoré touto prácou získa mu však nestačia na plnenie všetkých jeho výživovacích povinností, preto mu stále s ich plnením vypomáhajú jeho rodičia. Obaja sú na starobnom dôchodku, matka však pracuje brigádne a mesačne mu poskytujú približne 500,- eur. Otec ďalej uviedol, že pre neplatenie výživného na synov pochádzajúcich z jeho predchádzajúceho manželstva bol trestne stíhaný z prečinu zanedbania povinnej výživy, finančné prostriedky však doplatil, a preto bol spod obžaloby oslobodený. Tieto tvrdenia otec doložil odvolaciemu súdu predložením rozsudku Okresného súdu Trenčín, vydanom v konaní sp. zn. 8T/74/2020 zo 04. júna 2021. Uviedol, že finančné prostriedky na zaplatenie dlžného výživného na synov mu zaobstaral jeho otec, a to pôžičkou od svojho kamaráta. K svojim aktuálnym pomerom otec uviedol, že so svojou súčasnou partnerkou I. I. sa starajú o deti pochádzajúce z tohto vzťahu, a to maloletú W. a maloletého W. Bývajú v byte, ktorý je vo vlastníctve rodičov jeho partnerky, za bývanie im mesačne uhrádzajú sumu 330,- eur. Na vysvetlenie tejto skutočnosti otec uviedol, že nie je v jeho schopnostiach získať finančné prostriedky na kúpu bytu, preto situáciu s bývaním riešil tak, že byt kúpili partnerkini rodičia, ktorým platia nájomné.

11. Odvolací súd sa v rámci opakovania dokazovania oboznámil so zmluvou o prenájme bytu uzatvorenou medzi I. I. ako prenajímateľom a otcom maloletej J. a jeho partnerkou I. I. ako nájomcami z 01.10.2019. Z obsahu tejto zmluvy vyplýva, že nájomcovia sa zaviazali platiť mesačné nájomné za užívanie bytu 330,- eur s tým, že mesačné preddavkové platby súvisiace s plneniami spojenými s užívaním bytu sa podľa tejto zmluvy zaviazal platiť prenajímateľ. Podľa dodatku č. 1 k tejto zmluve trvanie nájomného vzťahu bolo dohodnuté do 30.09.2021, následným dodatkom č. 2, bol nájom opätovne predĺžený, a to do 30.09.2022.

12. Otec ďalej vo svojej výpovedi uviedol, že výdavky na maloletého W. a maloletú W. uhrádza ich matka - jeho partnerka z rodičovského príspevku a prídavkov na deti. Ostatné náklady ich spoločnej domácnosti uhrádzajú z finančných prostriedkov, ktoré mu poskytuje jeho matka. Príjem, ktorý dosahuje zo živnostenskej činnosti slúži na to, aby platil výživné na svoje ostatné deti.

13. Otec nerozporoval tvrdenia matky, že o maloletú okrem platenia výživného iný záujem neprejavuje. Na vysvetlenie svojho postoja poukázal na okolnosti, za ktorých došlo k určeniu otcovstva k maloletej. Maloletá sa narodila v čase, kedy bol ženatý a matka maloletej bola vydatá, ktoré skutočnosti narušili jeho vzťah k maloletej. Keďže v čase jej narodenia bol aktívnym športovcom a pôsobil mimo územia Slovenskej republiky s maloletou sa nekontaktoval. Vzhľadom na čas, ktorý od jej narodenia ubehol a skutočnosť, že za otca maloletá skôr považuje partnera matky, nevie si predstaviť, že by v súčasnosti maloletú J. kontaktoval s tým, že je jej otcom.

14. Čo sa týka synov pochádzajúcich z jeho predchádzajúceho manželstva, s týmito napriek tomu, že už s ich matkou sú rozvedení, býva v pravidelnom kontakte približne jedenkrát mesačne, kedy synovia prídu

navštíviť jeho rodičov. Uviedol, že nad rámec určeného výživného synom prispieva aj na ich športové záujmy, pričom sa so svojou bývalou manželkou v prispievaní striedajú. Avšak aj v prípade synov, pokiaľ ide o jeho príspevky, tieto sú uhrádzané z finančných prostriedkov, ktoré mu poskytnú za týmto účelom jeho rodičia.

15. Na základe výzvy odvolacieho súdu otec predložil prehľad jeho aktuálnych výdavkov s prílohami, ktoré predstavovali potvrdenia o zrealizovaní transakcií na účte, ktorého majiteľom je partnerka otca, I. I.. K týmto prílohám otec vo svojej výpovedi uviedol, že finančné prostriedky, ktoré sú mu zaplatené za vykonávanie živnostenskej činnosti, sú poukazované na účet jeho partnerky, rovnako aj rodičovský príspevok a prídavky na deti, ktorých poberateľom je jeho partnerka, a to z dôvodu, že pre exekúcie má svoj bankový účet „odstavený“. Okrem úhrad od odberateľov, rodičovského príspevku a prídavkov na deti, iné príjmy na tento účet neplynú.

16. Odvolací súd z predložených potvrdení zistil, že z účtu partnerky otca sú vykonávané platby na životné poistenie maloletého W. vo výške 14,36 eur, životné poistenie pre otca, jeho partnerku a maloletú W. vo výške 55,82 eur, platby za telefón, internet, zdravotné poistenie otca, suma 40,- eur na sporenie pre W. a W.. K tomuto sporeniu otec uviedol, že jeho partnerka sporí 20,- eur pre W. a 20,- eur pre W., ide vlastne o rodinné prídavky, ktoré na nich poberá. Otec ďalej uviedol, že v roku 2020 absolvoval spolu s partnerkou, ich deťmi a rodičmi partnerky dovolenku v Chorvátsku, ktorá bola hradená sčasti z daňového bonusu, ktorý dostala jeho partnerka a sčasti z finančných prostriedkov rodičov partnerky.

17. Otec na základe výzvy odvolacieho súdu v podaní z 02.12.2021, uviedol, že okrem mal. J. má aktuálne vyživovaciu povinnosť k G. G. (rod. Y.), nar. XX.XX.XXXX, ktorý navštevuje 4. ročník Strednej odbornej školy technickej, Bratislavská 439, Dubnica nad Váhom, T. G. (rod. Y.), nar. XX.XX.XXXX, ktorý navštevuje 1. ročník Súkromnej strednej odbornej školy Trenčín, U. G. (rod. Y.), nar. XX.XX.XXXX, ktorý navštevuje 5. ročník základnej školy, ul. Janka Kráľa, T. S., k W. I., nar. XX.XX.XXXX, ktorá navštevuje Materskú školu M. v S. T. D. a k W. I., nar. XX.XX.XXXX, ktorý ešte žiadne predškolské zariadenie nenavštevuje.

18. Matka bola rovnako vyzvaná odvolacím súdom, aby mu oznámila ďalšie vyživovacie povinnosti okrem maloletej J.. Matka v podaní z 15.12.2021 uviedla, že má vyživovaciu povinnosť k J. H., nar. XX.XX.XXXX, ktorá navštevuje 4. ročník Strednej zdravotnej školy v Banskej Bystrici, odbor farmaceutický laborant a Q. K., nar. XX.XX.XXXX, ktorý je žiakom 1. ročníka Základnej školy vo D.. Vo svojej výpovedi pred odvolacím súdom uviedla, že dcéra J. od 16. do 18. roku veku bývala s jej otcom u jeho rodičov, v lete 2021 sa opätovne vrátila do jej domácnosti, pretože otec odišiel bývať do zahraničia a dcéra nechcela zostať u starých rodičov. Otec na J. mesačne platí výživné 300,- eur, okrem toho jej platí internát, telefón, prispel jej aj sumou 100,- eur na posedenie, ktoré mali namiesto stužkovej. Na vysvetlenie, prečo pred okresným súdom tvrdila, že dcéra bývala u otca len do roku 2019 matka uviedla, že od tohto obdobia dcéra J. bola striedavo raz u nej a raz u svojho otca, od ktorého nemala odsťahované všetky veci, definitívne sa k nej vrátila až v lete 2021. V čase, keď J. bývala s otcom, žiadne výživné mu na dcéru neplatila.

19. Vo vzťahu k ďalšej vyživovacej povinnosti k maloletej J. matka uviedla, že maloletá s ňou býva v byte na Y. ulici v F.. Keďže však so svojim súčasným partnerom dostávajú dom v I., má vytvorené zázemie aj v tomto dome, kde aktuálne trávi väčšinu času. Matka ďalej uviedla, že maloletá J. sa stále venuje lyžovaniu a navštevuje Ski Academy D., okrem toho od októbra 2021 sa opätovne vrátila k tancovaniu s Lentilkami. Čo sa týka jej syna Q., tak tento býval do leta 2021 v dome partnerových rodičov spolu s partnerom s tým, že ona prišla z bytu zo F. do domu partnerových rodičov vo D., zaviezla Q. do školy, potom ho aj zo školy vyzdvihla a buď išiel s ňou do F. alebo do domu, ktorý stavali, alebo za maloletou J. na tréning a následne ho zasa odovzdala k starým rodičom. V dome partnerových rodičov nebývala, nakoľko tam okrem nich, partnera a Q. býval aj partnerov brat a bolo by tam už veľa ľudí. Od leta 2021 je dom v I. obývaniaschopný, a preto Q. býva v tomto dome s partnerom. Pokiaľ ide o jej osobu aktuálne žije aj v byte v F., aj v dome, ale väčšinou sa zdržiava v dome, rovnako aj maloletá J. je raz na byte a raz je v dome.

20. Matka ďalej uviedla, že je vyučená v odbore aranžér výkladov, bez maturity, po ukončení štúdia ako aranžérka aj pracovala, avšak počas tohto obdobia nastúpila na materskú dovolenku najskôr s dcérou J. a neskôr s maloletou J. a po návrate z materskej dovolenky s maloletou J. skončila tento

pracovný pomer dohodou. Dôvodom bola skutočnosť, že jej miesto bolo zrušené a bolo jej ponúknuté miesto v mäse - údeniny, čo odmietla. Po skončení tohto pracovného pomeru poberala pol roka dávku v nezamestnanosti, potom už bola práceneschopná a na rizikovom tehotenstve. Uviedla, že ešte pred narodením maloletého Q. poberala nejaký vyrovnávajúci príspevok 20,- eur, pretože bola v hmotnej núdzi, od jeho narodenia však už takýto príspevok nepoberala a iný príjem ako rodičovský príspevok a prídavky na deti nemala. S otcom maloletého Q. S. K. sú životní partneri od roku 2011 a tento aj fakticky J. vychovával. K svojim majetkovým pomerom matka uviedla, že bola vlastníčkou pozemkov v kat. úz. I., ktoré darovala svoju partnerovi, ten si zobral úver 100.000,- eur a na týchto pozemkoch postavil dom. Uviedla, že nepovažuje za potrebné, aby boli osobitne usporiadané jej vlastnícke vzťahy, či už k pozemku alebo domu, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve jej partnera, pretože má voči jeho osobe dôveru. Vychádza aj z toho, že partner je rodinne založený a dáva jej finančné prostriedky, platí za ňu nájomné za byt v F. , v ktorom býva a uhrádza jej výdavky na osobné potreby, okrem toho prispieva aj na športové záujmy maloletej J..

21. Okrem výsluchu rodičov maloletej J. za účelom doplnenia dokazovania na zistenie osobných a majetkových pomerov oboch rodičov, odvolací súd vykonal dokazovanie aj oboznámením sa s listinami týkajúcimi sa zárobkových pomerov otca v čase posledného rozhodovania o jeho vyživovacej povinnosti voči maloletej J. až do času, kedy vec prejednával odvolací súd.

22. Na základe takto doplneného dokazovania mal odvolací súd preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 21P/67/2011-114 z 08.12.2011 bolo rozhodnuté o zverení maloletej J. do osobnej starostlivosti matke a otcovi bola uložená povinnosť platiť výživné vo výške 170,- eur mesačne k rukám matky s účinnosťou od podania návrhu (t. j. od 15.02.2011). Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že okresný súd vychádzal z toho, že otec v čase rozhodovania bol profesionálny hráč ľadového hokeja v Poľsku s pravidelným paušálnym príjmom okolo 250,- eur, tento príjem však považoval za zavádzajúci. Vychádzal z predpokladu, že pokiaľ otec hral hokej pre Mestský hokejový klub Žilina, kde zarábala viac ako 1.000,- eur, neuzavrel by s novým hokejovým klubom zmluvu, ktorá by znamenala zníženie príjmu na 250,- eur. Okresný súd preto pri určení vyživovacej povinnosti otca vychádzal z úvahy, že dosahuje príjem minimálne v takej výške ako keď hral za hokejový klub v Žiline, k tomu má vyplácané odmeny za vyhraté zápasy, náklady spojené s bývaním, stravovaním, cestovaním a školou jeho detí mu v plnej výške hradí sponzor hokejového klubu, z ktorého dôvodu nebolo možné presne určiť výšku jeho mesačného príjmu. Okresný súd však uviedol, že tento príjem napriek tomu musel byť pre otca zaujímavý a konštatoval, že je v schopnostiach otca zabezpečiť si pravidelný prísun finančných prostriedkov.

23. Odvolací súd sa ďalej oboznámil s pracovnou zmluvou otca zo 06.06.2019, ktorú mal uzatvorenú so spoločnosťou Suit-Line, s.r.o. a zistil, že bola uzatvorená na dobu určitú od 10.06.2019 do 20.12.2019. V potvrdení o príjme otca z 12.11.2020 uvedená spoločnosť uviedla, že nemala záujem o predĺženie pracovného pomeru s otcom.

24. Na základe vykonania týchto dôkazov odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenie okresného súdu o tom, že pracovný pomer v tejto spoločnosti otec ukončil z rodinných dôvodov boli nesprávne, pracovný pomer otca skončil uplynutím času jeho trvania.

25. V súvislosti so zisťovaním zárobkových pomerov otca odvolací súd doplnil dokazovanie aj oboznámením sa s odôvodnením rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 26P/40/2018-2013 z 22. januára 2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5CoP/21/2020-250 z 20. mája 2020. Okresný súd v Trenčíne rozsudkom, ktorý bol potvrdený Krajským súdom v Trenčíne zamietol návrh otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti k maloletému G., T. a U. ako aj návrh matky maloletých synov na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca. V odôvodnení tohto rozsudku sa konštatuje, že otec uviedol, že pokiaľ pracoval pre spoločnosť LM-MONT-SK na výplatnej páske u tohto zamestnávateľa mal minimálnu mzdu, reálne mu však tento zamestnávateľ vyplácal mzdu 700,- eur v čistom. Ďalej sa v tomto odôvodnení rozsudku konštatuje, že otec uviedol, že v mesiaci marec 2018 trénoval hokej detí, a to bez zmluvy za 500,- eur, od apríla 2018 bol zaevidovaný na úrade práce, bez nároku na podporu v nezamestnanosti a zároveň pracoval bez zmluvy v stolárskej firme s príjmom 600,- eur mesačne.

26. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine (ďalej „ZoR“) obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

27. Podľa § 62 ods. 4 ZoR pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará, ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

28. Podľa § 75 ods. 1 ZoR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktorá povinný na seba berie.

29. Podľa § 78 ods. 1 ZoR dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

30. Hmotno-právnu podmienkou zmeny súdneho rozhodnutia o výživnom je v zmysle ust. § 78 veta prvá ZoR zmena pomerov. Musí ísť o takú zmenu pomerov, ktorá sa zásadnejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodovania o výživnom. V prejednávanej veci okresný súd síce náležite vymedzil rozhodujúce okolnosti, avšak pri ustálení stavu vecí, dôsledne neprihliadal na všetky ním zistené skutočnosti. Pre rozhodnutie o zmene výšky vyživovacej povinnosti otca voči maloletej J. bolo potrebné ustáliť aké pomery existovali v čase predchádzajúceho rozhodnutia na strane rodičov ako aj maloletej J. a následne, či došlo k kvalifikovanej zmene týchto pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu výšky vyživovacej povinnosti otca, resp. jej zníženie.

31. Otec podal návrh na zníženie výživného 19.02.2018, na základe jeho upresnenia v rámci odvolacieho konania, domáhal sa zníženia vyživovacej povinnosti voči maloletej J. od podania tohto návrhu. Odvolací súd tak posudzoval správnosť záverov okresného súdu v súvislosti so zmenou pomerov od podania návrhu otca na zníženie výživného. Mal preukázané, že okresný súd správne ustálil, že naposledy bolo rozhodované o povinnosti otca platiť výživné na maloletú J. rozsudkom Okresného súdu v Žiline z 08.12.2011, avšak nesprávne ustálil, že v čase tohto rozhodovania súd vychádzal z príjmu otca 250,- eur. Odvolací súd na základe opakovania dokazovania zistil, že v čase predchádzajúceho rozhodovania okresný súd vychádzal z toho, že príjem otca presahuje sumu 1.000,- eur mesačne.

32. Nebolo medzi účastníkmi sporné a otec to nenamietal v podanom odvolaní, že v čase predchádzajúceho rozhodovania otec maloletej J. bol ženatý a z tohto manželstva mu vznikli ďalšie tri vyživovacie povinnosti k synom G., nar. XX.XX.XXXX, T., nar. XX.XX.XXXX a U., nar. XX.XX.XXXX. Tiež nebolo sporné, že v tomto čase matka maloletej J. mala okrem nej vyživovaciu povinnosť k dcére J. H., nar. XX.XX.XXXX a jej príjem bol tvorený rodičovským príspevkom a prídavkami na deti. Rovnako nebolo spochybňované, že od času tohto rozhodovania sa rozšírili vyživovacie povinnosti otca o maloletú dcéru W. I., nar. XX.XX.XXXX a maloletého W. I., nar. XX.XX.XXXX. K rozšíreniu vyživovacích povinností došlo aj na strane matky maloletej J., a to narodením syna Q. K., nar. XX.XX.XXXX.

33. Čo sa týka zárobkových pomerov na strane otca, odvolací súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že od času posledného rozhodovania došlo k zmene zárobkových pomerov otca. Otec od 01.01.2018 do 31.03.2018 ešte pôsobil ako hokejista v Mestskom hokejovom klube Dubnica nad Váhom a jeho príjem tam bol 1.000,- eur mesačne + 50,- eur za výhru. Následne bol otec od 01.04.2018 do 31.07.2018 nezamestnaný. Počas tohto obdobia, ako zistil odvolací súd z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 26P/40/2018 z 22. januára 2020, otec pracoval v stolárskej firme, v ktorej zarobil 600,- eur mesačne. Následne od 01.08.2018 otec opätovne pôsobil ako hráč hokeja v hokejovom klube Dubnica nad Váhom, avšak s odmenou 800,- eur mesačne. V tomto klube pôsobil do 20.02.2019. Od 21.02.2019 do 30.04.2019 bol nezamestnaný a následne od 01.05.2019 sa zamestnal v spoločnosti LM-MONT-SK, s.r.o., kde pracoval do 10.06.2019. Odvolací súd v rámci doplnenia dokazovania mal preukázané, z vyššie uvedeného rozsudku Okresného súdu v Trenčíne, že otec mal v pracovnej zmluve uzatvorenej s touto spoločnosťou uvedenú minimálnu mzdu s tým, že reálne dostával sumu 700,- eur mesačne. Od 10.06.2019 až do 20.12.2019 otec pracoval na základe

pracovnej zmluvy pre spoločnosť Suit-Line, s.r.o. Na rozdiel od okresného súdu odvolací súd na základe opakovaného dokazovania dospel k záveru, že k ukončeniu tohto pracovného pomeru došlo uplynutím dojednanej doby jeho trvania, nie z dôvodov správania sa otca a jeho iniciatívy, tak ako to ustálil okresný súd v napadnutom rozsudku. Počas trvania pracovného pomeru pre túto spoločnosť bol príjem otca cca 2.000,- až 2.500,- eur mesačne. Podstatnú časť tohto príjmu tvorili tzv. diéty, pretože prácu vykonával v zahraničí. Otec v odvolaní namietal, že sumu, ktorá tvorí diéty nemožno brať do úvahy ako jeho príjem. V tomto prípade možno súhlasiť s otcom, že finančné prostriedky na diéty sú určené na úhradu nákladov za stravu a ubytovanie, keďže prácu vykonáva mimo svojho bydliska. Avšak otec v rámci konania pred okresným súdom nešpecifikoval, čo konkrétne a v akej výške z tejto sumy uhradza. Okresný súd potom nemohol konštatovať, že celá suma tvoriaca tieto diéty je otcom aj spotrebovaná. Správne prihliadal nato, že 1/3 z tejto sumy môže byť použitá na úhradu stravy a ubytovania. Okrem toho, odvolací súd nepovažoval za logické, aby otec išiel pracovať do tejto spoločnosti za sumu 590,- eur, ktorá bola medzi ním a spoločnosťou dohodnutá ako výška mzdy, keď predtým v spoločnosti LM-MONT-SK mu zamestnávateľ vyplácal 700,- eur mesačne. Ak by otec k tomuto pristúpil, odvolací súd by uvedené musel vyhodnotiť ako vzdanie sa bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania. Ďalej mal okresný súd preukázané a v rámci opakovania a doplnenia dokazovania aj odvolací súd zistil, že od 22.01.2020 otec do 30.06.2020 otec vykonával v pracovnom pomere prácu pre spoločnosť LM-MONT-SK, kde výška jeho mzdy dosahovala 476,74 eur a následne od 15.06.2020 až do času rozhodovania odvolacieho súdu vykonával dodávateľským spôsobom ako živnostník montážne práce pre túto spoločnosť LM-MONT s.r.o.

34. Na základe takto zisteného skutkového stavu dospel odvolací súd k záveru, že od času posledného rozhodovania o vyživovacej povinnosti otca vo vzťahu k maloletej J. došlo k zmene pomerov na strane oboch rodičov maloletej J., ako aj na strane maloletej J., ktoré odôvodňujú zníženie vyživovacej povinnosti otca, avšak nie od času podania návrhu otca na zníženie výživného, od 19.02.2018, ale až od 01.01.2020. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní prihliadal na to, že od času posledného rozhodovania uplynulo dlhšie časové obdobie, počas ktorého maloletá J. už začala navštevovať základnú školu a v čase rozhodovania odvolacieho súdu už bola na druhom stupni základnej školy. Nepochybne s pribúdajúcim vekom sa menili aj základné potreby maloletej a zvyšovali sa výdavky na úhradu týchto potrieb. Odvolací súd nepovažoval za nutné v konkrétnostiach zisťovať výšku výdavkov na uspokojovanie základných potrieb maloletej J.. Pokiaľ ide o ostatné potreby, najmä v súvislosti s jej športovými aktivitami, výšku týchto výdavkov konštatoval na základe vykonaného dokazovania okresný súd a po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že zistenia okresného súdu zodpovedajú vykonanému dokazovaniu. Od posledného rozhodovania o vyživovacej povinnosti otca došlo aj k zmene pomerov na strane otca, a to tým, že mu pribudli ďalšie vyživovacie povinnosti. V čase posledného rozhodovania mal okrem maloletej J. vyživovaciu povinnosť k synom pochádzajúcim z jeho predchádzajúceho manželstva, v čase aktuálneho rozhodovania otcovi vznikla povinnosť prispievať na výživu týchto synov, a to na maloletého G. sumou 180,- eur, T. sumou 180,- eur a U. sumou 120,- eur. V čase podania návrhu na zníženie výživného mal otec už ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej W.. Vzhľadom na výšku jeho príjmov v tomto období a vek maloletej J., odvolací súd dospel k záveru, že neboli dané dôvody na zníženie vyživovacej povinnosti otca voči maloletej J.. Následne XX.XX.XXXX otcovi pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť voči synovi W.. Táto vyživovacia povinnosť mu vznikla v čase, kedy pracoval pre spoločnosť Suit-Line, s.r.o., kde bol jeho príjem vyšší ako príjem v čase predchádzajúceho rozhodovania o výživnom. Odvolací súd preto napriek tomu, že otcovi vznikla ďalšia vyživovacia povinnosť v tomto období, nepovažoval túto skutočnosť za takú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie vyživovacej povinnosti otca. Zmenu pomerov na strane otca, ktorá odôvodňovala zníženie výživného odvolací súd ustálil k 01.01.2020. Vychádzal z toho, že otec od tohto obdobia už pracoval pre spoločnosť LM-MONT s.r.o. síce v rámci pracovného pomeru, avšak tento sa od 15.06.2020 zmenil na dodávateľský vzťah. Je zrejmé, že od tohto obdobia je príjem otca cca 850,- eur mesačne, čo je menej než príjem, z ktorého vychádzal súd pri predchádzajúcom rozhodovaní o jeho vyživovacej povinnosti, kedy mal za to, že príjem otca je minimálne 1000,- eur mesačne. Otcovi pribudli ďalšie dve vyživovacie povinnosti, ktorú skutočnosť považoval odvolací súd za zmenu pomerov otca, na ktorú je potrebné pri určení rozsahu jeho vyživovacej povinnosti voči maloletej J. prihliadať. Na strane matky maloletej od času posledného rozhodovania pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletému Q. K., avšak na druhej strane ako vyplynulo z jej výpovede pred odvolacím súdom, v období rokov 2017 až 2021 fakticky jej dcéra J., voči ktorej mala vyživovaciu povinnosť bývala u otca a náklady, ktoré sa týkali tejto dcéry hradil otec. Rovnako pokiaľ ide o maloletého Q. z vyjadrenia matky vyplynulo, že táto Q. vodi do školy a škôlky, avšak Q. býval u jej partnera, to znamená, že všetky náklady

súvisiace s bývaním a uspokojovaním týchto potrieb sú realizované týmto partnerom. Vzhľadom na vek maloletej J. je zrejme, že osobná starostlivosť matky už nie je potrebná v takom rozsahu ako v čase predchádzajúceho rozhodnutia, preto aj matka by sa mala na úhrade výživného podieľať aj finančne. Matka poukazovala na talent maloletej na lyžovanie a na vysoké náklady, ktoré súvisia s týmto záujmom maloletej. V tomto ohľade však odvolací súd zdôrazňuje, že podľa ustanovenia Zákona o rodine dieťa sa má podieľať na životnej úrovni svojho rodiča. Vzhľadom na rozsah vyživovacích povinností otca a vzhľadom na výšku jeho dosahovaného príjmu nemožno od neho žiadať, aby sa pri určení výživného zohľadňovali výdavky na takéto nadštandardné výdavky maloletej.

35. Pri znížení vyživovacej povinnosti otca však na druhej strane odvolací súd prihliadol na skutočnosť, že otec okrem platenia výživného sa žiadnym spôsobom nepodieľa na starostlivosti o maloletú a neplní si svoje rodičovské povinnosti. Otec poukazoval na rozhodnutie Okresného súdu Trenčín o výške jeho vyživovacej povinnosti vo vzťahu k maloletému U. a zdôrazňoval, že ide o dieťa v porovnateľnom veku ako maloletá J., preto by aj výška výživného mala byť porovnateľná. V tejto súvislosti však odvolací súd poukazuje jednak na to, že rozhodovanie o vyživovacej povinnosti otca k maloletému U. na sumu 120,- eur mesačne bolo vydané v roku 2016. Okrem toho otec sám v rámci výpovede pred odvolacím súdom uviedol, že sa synmi zo svojho predchádzajúceho vzťahu, t. j. aj s maloletým U. stretáva, poskytuje im nad rámec výživného finančné prostriedky, čo u maloletej J. nie je.

36. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že ním zistený skutkový stav odôvodňuje zníženie vyživovacej povinnosti otca voči maloletej J. na sumu 135,- eur mesačne s účinnosťou od 01.01.2020. Preto rozsudok okresného súdu zmenil tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a vo zvyšnej časti návrh otca na zníženie výživného ako nedôvodný zamietol.

37. Na záver považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že pokiaľ otec v odvolaní namietal nesprávny procesný postup okresného súdu, ktorý nerozhodol o zmene jeho návrhu na zníženie výživného, pretože sa pôvodne domáhal jeho zníženia na sumu 70,- eur mesačne a neskôr počas konania pred okresným súdom na sumu 60,- eur mesačne, nešlo o nesprávny procesný postup okresného súdu. V konaní vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti nie je súd viazaný podaným návrhom, to znamená, že môže prisúdiť viac alebo menej, než je požadované v návrhu. Z tohto dôvodu nie je potrebné ani v prípade zmeny výšky, v akej sa domáha rodič zníženia výživného, osobitne rozhodovať o zmene návrhu. Procesný postup, ktorý zvolil okresný súd nebol takým, ktorým by bolo zasiahnuté do procesných práv otca maloletej a došlo by ním k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

38. Odvolací súd rozhodol o trovách celého konania (prvoinštančného aj odvolacieho), a to podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na ich náhradu nepriznal.

39. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C. m. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).